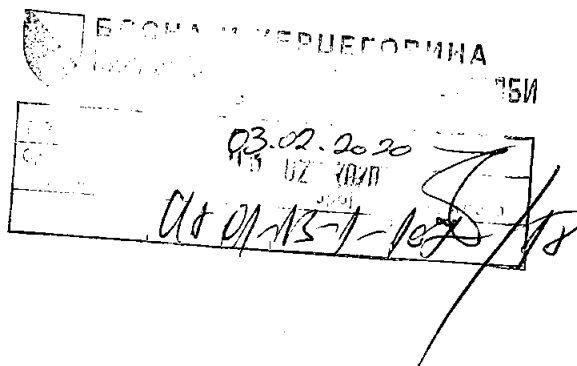

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Wli 28/4/20
7910B

Broj: S1 3 U 030581 18 U
Sarajevo, 03.02.2020. godine

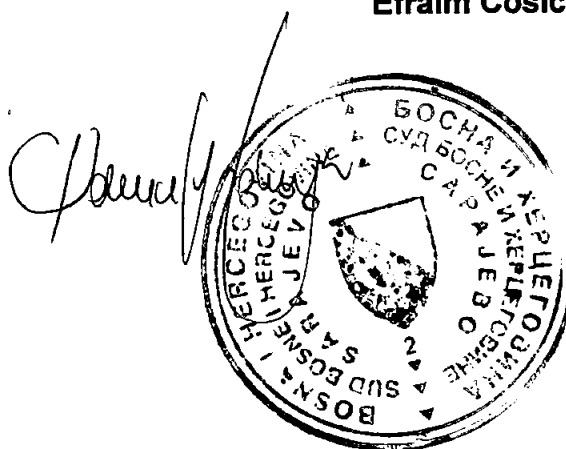

URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI BiH
FILIJALA SARAJEVO
Ul. Dubrovačka 6
71000 SARAJEVO

U prilogu dopisa dostavljamo vam 2x presudu ovog Suda broj: S1 3 U 030581 18 U od 30.01.2020. godine uz vaš spis.

Prilog: Kao u tekstu

SUDIJA
Efraim Čosić

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

Broj: S1 3 U 030581 18 U
Sarajevo, 30.01.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u Vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranek Brenjo, kao predsjednika vijeća, Čosić Efraima i Ljiljane Lalović, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Stanke Čeklić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „RUS“ d.o.o. Brčko, kojeg zastupa Dragan Oparnica, advokat iz Brčkog, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-420-7/18 od 07.08.2018. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 30.01.2020. godine, donio je sljedeću,

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeno rješenje poništava i predmet vraća tuženom na ponovni postupak.

Tuženi je dužan tužitelju naknaditi troškove upravnog spora u iznosu od 700,00 KM u roku od 15 dana, od dana dostavljanja presude.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH broj: JN2-01-07-1-420-7/18 od 07.08.2018. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv odluke ugovornog organa Vlada Brčko distrikta BiH, broj: 13-000534/18 od 25.06.2018. godine, u postupku javne nabavke usluga čišćenja i održavanja čistoće u objektima Vlade Brčko distrikta BiH i institucija za period 2019.-2021. godine i odbijen je zahtjev za povrat nakande za pokretanje žalbenog postupka.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora u kojoj navodi, da je pogrešan zaključak i tuženog i ugovornog organa, da je punomoć od 25.05.2018. godine, koja je dostavljena u prilogu ponude konzorcija, u skladu sa uslovima propisanim tenderskom dokumentacijom, obzirom da ista nije potpisana od strane svih privrednih subjekata koji čine konzorcij. Ukazuje, da je tačkom 4.1.1 TD propisano, da grupa ponuđača mora dostaviti sporazum o zajedničkom nastupu i punomoć kojom se navedena lica ovlašćuju da predstavljaju grupu ponuđača u toku postupka nabavke, te da oba ova akta moraju biti ovjereni od strane svih privrednih subjekata koji čine grupu ponuđača. Navodi, da je tuženi u osporenom rješenju naveo da izabrana grupa ponuđača

nije dostavila punomoć ovjerenu od strane svih ponuđača, ali je takav propust relativizovao kroz zaključak da je grupa ponuđača dostavila ugovor o organizovanju grupe ponuđača. Smatra, da ovakav stav tuženog predstavlja proizvoljnu primjenu uslova tenderske dokumentacije, obzirom da je tačkom 4.1.1 jasno propisano da u ponudi mora biti dostavljen i sporazum o zajedničkom nastupu kao i punomoć. Dalje navodi, da izjava u vezi sa ispunjenosti uslova iz člana 45. stav 1. tačka d) ZJN, jednog od članova grupe ponuđača i izjava Emira Ćorića u vezi ispunjenosti uslova iz člana 52. ZJN, ne ispunjavaju formalne uslove jer su iste potpisane u dijelu koji se odnosi na mjesto gdje se stavlja potpis i pečat nadležnog organa. Konačno, tužitelj predlaže da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu, tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH i zainteresirana stranka Grupa ponuđača „Ecotime“ d.o.o. Sarajevo, „Eurosar“ d.o.o. Mostar i „Eurosar“ d.o.o. Banja Luka su predložili da se tužba odbije, kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proizlazi, da je ugovorni organ Vlada Brčko distrikta BiH pokrenuo postupak javne nabavke usluga čišćenja i održavanja čistoće u objektima Vlade Brčko distrikta BiH i institucija za period 2019.-2021. godine, te je nakon provedenog postupka dana 25.06.2018. godine donio odluku broj: 13-000534/18, kojom je kao najpovoljnijeg ponuđača izabrao Konzorcij „Ecotime“ d.o.o. Sarajevo, „Eurosar“ d.o.o. Mostar i „Eurosar“ d.o.o. Banja Luka. Tužitelj je protiv navedene odluke izjavio žalbu, koju je tuženi osporenim rješenjem odbio, kao neosnovanu. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja jer je zaključio da punomoć ne mora biti potpisana od svih članova grupe, odnosno da se navedeni zahtjev odnosi samo na ugovor o zajedničkom nastupu, te da su dostavljene izjave prihvatljive.

Zakonom o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH“, broj 39/14), uređuje se sistem javnih nabavki u Bosni i Hercegovini, utvrđuju pravila za postupke javnih nabavki i to na način da se definiraju prava, dužnosti, odgovornosti i pravna zaštita učesnika u postupku javne nabavke, te nadležnosti Agencije za javne nabavke Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Agencija) i Ureda za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine (član 1. stav 1. citiranog Zakona). Ovo znači, da svaki učesnik (dobavljač), u postupku javne nabavke mora imati isti položaj i mogućnosti da pod jednakim uslovima, ne samo učestvuje u postupku javne nabavke, nego i da bude izabran kao najpovoljniji ponuđač.

Pod pojmom javna nabavka, u smislu ovog zakona, podrazumijeva se nabavka roba, usluga ili radova koje provodi ugovorni organ ili sektorski ugovorni organ iz člana 4. i 5. Zakona o javnim nabavkama, a u skladu sa odredbama ZJN i podzakonskim aktima (član 1. stav 2. Zakona o javnim nabavkama).

Odredbom člana 53. citiranog zakona je propisano, da je ugovorni organ dužan pripremiti tendersku dokumentaciju u skladu sa odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima i da u tenderskoj dokumentaciji daje potpune informacije o uvjetima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su kandidatima/ponuđačima

dovoljni za pripremu zahtjeva za sudjelovanje, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi.

Ovo sudsko vijeće ukazuje, da je postupak javne nabavke strogo formalan postupak, te svako, pa i najmanje nepoštivanje zakonom propisane forme dostavljene ponude čini istu neprihvatljivom. Zato je i zakonodavac u odjeljku A. Poglavlja II. Provođenje postupka javne nabavke (Kvalifikacija kandidata i ponuđača), propisao postupak provjere kvalifikacije dobavljača, ograničenje za učešće u postupku javne nabavke, tehničke i profesionalne sposobnosti dobavljača, te ostale kriterije ocjene ponude. To znači, da postupak ocjene ponude nekog dobavljača prolazi kroz različite faze. Prvo je faza provjere kvalificiranosti ponuđača, slijedi faza ocijene ekonomske i finacijske podobnosti te tehničke i profesionalne sposobnosti. Bilo koji nedostatak uočen u ovoj fazi jeste razlog za diskvalifikaciju ponuđača iz daljeg postupka dodjele ugovora predmetne javne nabavke. Kako je u smislu Zakona o javnim nabavkama ponuda prihvatljiva kada je podnese kvalificirani ponuđač i kada ispunjava sve obavezne specifikacije i zahtjeve koje je naveo ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji, to izostanak jednog zahtjeva navedenog u tenderskoj dokumentaciji, istu čini nekvalifikovanom.

Kako, po nalaženju ovog Vijeća, ponuda izabranog ponuđača ne ispunjava zahtjeve koje je naveo ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji, jasno je, da je pogrešan zaključak tuženog organa, da je ponuda istog ponuđača prihvatljiva, zbog čega je u osporenom rješenju činjenično stanje pogrešno utvrđeno, a zbog čega je, na koncu, pogrešno primijenjen i Zakon o javnim nabavkama.

U konkretnom slučaju, iz stanja spisa proizlazi, da izabrani ponuđač nije dostavio svoju ponudu u skladu sa zahtjevima iz tenderske dokumentacije. Naime, tačkom 4.1.1 tenderske dokumentacije je propisano, da u slučaju da ponude dostavljaju grupe ponuđača, uz ponudu se mora dostaviti i ugovor o zajedničkom nastupu kao i punomoć kojom se navedena lica ovlašćuju da predstavljaju grupu ponuđača u toku postupka nabavke (punomoć može također sadržavati i ovlaštenje za potpisivanje ugovora). Isti moraju biti potpisani i ovjereni od strane svih privrednih subjekata koji čine grupu ponuđača.

Nesporno je, da je izabrani ponuđač u svojoj ponudi dostavio ugovor o organizovanju grupe ponuđača-konzorcija radi učešća u zajedničkom nadmetanju na osnovu otvorenog postupka-tendera.

Međutim, u ponudi nije dostavljena punomoć kojim se navedena lica ovlašćuju da predstavljaju grupu ponuđača. Naime, predmetno je traženo tačkom 4.1.1 TD, te dostavljanje ugovora o zajedničkom nastupu ne oslobađa ponuđača obaveze da dostavi istovremeno i zahtjevanu punomoć. Postupak javne nabavke je formalan postupak i formalitet nije uspostavljen da bi bio sam sebi svrha, nego da bi obezbijedio jednak tretman i nediskriminaciju svih ponuđača. Ova osnovna načela moraju biti vodilja pri svakoj radnji koju učini ugovorni organ, a na strani potencijalnih ponuđača je obaveza da u cijelosti poštuju postavljene uvjete, koji su objavljeni u javnom pozivu. Stoga je ovaj zakon mjerodavan i u pitanju utvrđivanja pravog stanja stvari, izjašnjavanja o svim činjenicama i okolnostima, ocjene dokaza, prava na pravna sredstva i sudsku zaštitu.

Ostale tužbene navode odnosno prigovore, sud je cijenio, ali je našao da ih nije potrebno posebno obrazlagati obzirom da nisu od uticaja na odluku suda u ovoj pravnoj stvari.

Odluku o troškovima sudskog postupka u iznosu 700,00 KM, a koji se sastoje od 100,00 KM na ime takse na tužbu i 600,00 KM na ime sastava tužbe, Sud je donio primjenom člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH, člana 4. i 5. stav 1. Zakona o sudskim taksama u postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“ broj:39/03), i tarifnim brojem 3. Tarife o nagradama i naknadi troškove za rad advokata („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj:68/05).

Slijedom prednjeg, Sud je primjenom člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj: 19/02 do 74/10), donio odluku kao u dispozitivu ove presude.

ZAPISNIČAR
Stanka Čeklić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Jadranka Brenjo

